

நினைவில் நிறைந்த தோழிகள்

லெப். கேணல் மதனா

கருணாதேவி நாகேந்திரம் மட்டக்களப்பு.

பிறப்பு: -1975. 06. 06

வீரச்சாவு:-1997. 03. 06

வவுணத்தில்

வரலாறு எழுதியவள்

மட்டக்களப்பில் போராட்டத்துக்கு மேன்மேலும் ஆளணியைச் சேர்ப்பதில் ஈடுபட்டு, பயிற்சி வழங்கி, படையணியைக் கட்டி வளர்த்ததில் அவள் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இக்காலகட்டம் இவர்களுக்கு மிகவும் வேதனையும், சோதனையும் நிறைந்த காலமாகவே இருந்தது. மட்டுநகர் காடுகளை சிறிலங்கா இராணுவத்தினர் முற்றுமுழுதாக ஆக்கிரமித்திருந்த காலமது. அடிப்படை வசதிகள் கிடையாது. நம்பிக்கையும் மனவறுதியும் மட்டும் பலமாகக் கொண்டிருந்த காலத்தில் மதனா ஒருபோதும் சோர்வடைந்ததில்லை. தனது தோழிகளுக்குத் தெம்பூட்டி உற்சாகப்படுத்துவாள். இதன் பின்னர் படையணியைத் திரட்டி, அப்படியான சிறிலங்கா இராணுவத்திற்கு எதிரான தாக்குதல்களில் பங்குபற்ற வகைசெய்தாள்.

கட்டுமுறிவு இராணுவமுகாம் தகர்ப்பு, தரவைக்குளம் இராணுவ முகாம் தகர்ப்பு, 4 ஆம் முச்சந்தி இராணுவமுகாம் தகர்ப்பு போன்ற பாரிய தாக்குதல்களிலும் அனைத்து பதுங்கித் தாக்குதல்களிலும் திறம்பட செயலாற்றினாள். 4 ஆம் முச்சந்தி முகாம் தாக்குதலின் போது கப்டன் அன்பரசி வீரச்சாவடைந்தாள். அன்பரசி ஒரு சுறுசுறுப்பான விவேகமான போராளி. இவளும் மதனாவுடன் சேர்ந்து

மதனா பங்குபற்றிய தாக்குதல்களில் மக்கள் நிறைந்து வாழும் சந்தவெளி, முறக்கொட்டாஞ்சேனை, மாவடிவேம்பு ஆகிய இடங்களில் ரோந்துசென்ற சிங்கள இராணுவத்தினர்மீது மேற்கொண்ட தாக்குதல்கள் மக்கள் மனதில் இடம் பிடித்தன. இதில் பெருமளவு எதிரிகளும் இராணுவ தளபாடங்களும் அழிக்கப்பட்டன. மதனாவின் வழிநடத்தலில் பெண்புலிகளின் வீரம்கண்டு எதிரி அதிர்ந்தான். மக்கள் அதிசயித்தனர். புளுகுணாவி வெற்றிச்சமரிலும் மதனா தனது படையணியினருடன் பெரும் பங்காற்றினாள். மட்டக்களப்பில் இவளின் பாதம் படாத மண்ணை இல்லைபெனலாம். கிழக்குக் காடுகளின் காட்டுமரங்கள், மலைகள், அருவிகள் அத்தனையும் இவளை அறியும்.

படையணியின் வளர்ச்சிக்கு தோளோடு தோள் கொடுத்து உதவியவள். இவளது ஞாபகமாகவே மட்டு அம்பாறை மகளிர் படையணிக்கு அன்பரசி படையணி என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. மதனாவினது சுறுசுறுப்பையும், துணிவையும், புத்துணர்வையும், களங்களில் படையணியின் திறமையையும் கண்ணுற்ற முதுநிலைப் படைத்துறை ஆணையாளருள் ஒருவரான கருணா அம்மாள் அவர்கள் மதனாவை அன்பரசி படையணியின் சிறப்புத் தளபதியாக

நியமித்தார். அன்போடும் அரவணைப்போடும் தன் தோழிகளுடன் ஆடிப்பாடி மகிழ்வாள். முகாமில் தாயாகவும் கடமையில் கண்ணியமாகவும், களத்தில் படை நடத்தும் தளபதியாகவும் நின்று போராளிகளை வழி நடத்திக் கொண்டிருந்தாள். இவளுக்கு சக தோழிகளுடன் சேர்ந்து விளையாடுவதென்றாலே அலாதிப்பிரியம். பின்னேரம் நான்கு மணியாகிவிட்டால் தன் படையணியினரை முகாமில் தங்க விடமாட்டாள். கால்பந்து, கைப்பந்து, கிரிக்கெட், வட்டக்காவடி எனப் பல்வேறு விளையாட்டுக்களை சகதோழியர் அனைவரையுமே விளையாடுவதற்கு உற்சாகப்படுத்தி தானும் சேர்ந்து விளையாடுவாள். இதனால் ஒவ்வொரு போராளியின் மனநிலையும் சமநிலைப்படுகின்றது என்பது அவளின் எண்ணம்.

மதனா பங்குபற்றிய தாக்குதல்களில் மக்கள் நிறைந்து வாழும் சந்தவெளி, முறக்கொட்டாஞ்சேனை, மாவடிவேம்பு ஆகிய இடங்களில் ரோந்துசென்ற சிங்கள இராணுவத்தினர்மீது மேற்கொண்ட தாக்குதல்கள் மக்கள் மனதில் இடம் பிடித்தன. இதில் பெருமளவு எதிரிகளும் இராணுவ தளபாடங்களும் அழிக்கப்பட்டன. மதனாவின் வழிநடத்தலில் பெண்புலிகளின் வீரம்கண்டு எதிரி அதிர்ந்தான். மக்கள் அதிசயித்தனர். புளுகுணாவி வெற்றிச்சமரிலும் மதனா தனது படையணியினருடன் பெரும் பங்காற்றினாள். மட்டக்களப்பில் இவளின் பாதம் படாத மண்ணை இல்லைபெனலாம். கிழக்குக் காடுகளின் காட்டுமரங்கள், மலைகள், அருவிகள் அத்தனையும் இவளை அறியும்.

1997. 03. 05 இல் கஜபாகு சிறப்புப்படைபினர் நிலைகொண்டிருந்த வவுணுதீவு ஆக்கிரமிப்பு இராணுவமுகாம் மீதான தாக்குதலில் இவளது அணிக்கு ஒரு இலக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அதிகாலை 1.05 மணிக்கு சண்டை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து எட்டுமணி நேரம் உக்கிரமோதல் தொடர்ந்தது. நூறுக்கு மேற்பட்ட இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டதும் எஞ்சிய எதிரிகள் திகில் அடைந்து ஒடித்தொடங்கினர். தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பகுதியை வெற்றிகரமாகக்

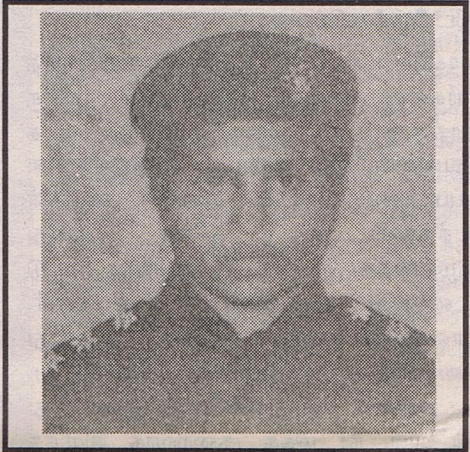
கைப்பற்றிய மதனாவின் குரல் ஆர்வத்துடன் தொலைத்தொடர்பு சாதனத்தில் ஒலித்தது. "நாங்கள் எங்கள் பகுதியை முற்றாகப்பிடித்து கிளியர்பண்ணி விட்டோம்."

களத்தில் அவளது பணி முடிந்தபின்னர் கூவிச்சென்ற எறிகணை ஒன்று இவளது உயிரைப் பறித்துக்கொண்டது. காயப்பட்ட தோழி ஒருத்தி மதனாவின் உடலைச் சுமந்தபடி வந்து

கொண்டிருந்தாள். மதனா..... மகளிர் படைநடத்திய இளைய தளபதி அவள். அவளது பெயர் சொல்ல இன்று நீண்டஅணியாய் அவர்கள்.

தாயகமண்ணின் காற்றே

வானதி குடும்பக்கூட்டுக்குள் வாழ்ந்த நாட்கள் மிகக்குறைவு. வீட்டின் பொருளாதார நெருக்கடி மிகுந்த நிலைமையில் அவள் பெற்றோரிடமிருந்து பிரிய நேர்ந்தது. பாடசாலையில் வெண்சிட்டாகக் கழியவேண்டிய பள்ளிப் பருவம் ஒரு வீட்டின் வேலையாளாக நின்ற நாட்களில் தொலைந்து போனதும், தான் நீண்ட படிப்பெல்லாம் படிக்கவேண்டும் என்ற கனவு கலைந்து போனதும் அவளுக்கு மிகுந்த கவலைதான்.

கடற்கரும்புல கப்டன் வானதி

கலைவாணி பாலராஜா

தருமபுரம்.

பிறப்பு:-1977. 01. 02

வீரச்சாவு:-1997. 03. 24

சிறுவயதிலேயே சுமக்கமுடியாத சுமைகளைத் தாங்கியதால் ஏற்பட்ட மனமுதிர்ச்சியும் இளமை வாழ்க்கையில் இழையோடிப்போன துன்பமும் அவளைப் பின்வந்த காலங்களில் நிமிர வைத்தன என்பது உண்மைதான். ஆனாலும் அவளுக்குள் இருந்த ஆழ்ந்த சோகம் முகத்திலோ, பேச்சிலோ வெளிப்பட்டுத் தெரிந்ததில்லை. துருதுருவென விழிகள் உருள எப்போதுமே சிரித்தபடி திரியும் கலகலப்பான போராளிக்குள்ளே அபூர்வமான ஒரு ஆளுமை இருந்தது. எல்லோரிடமும் நேசம் கொள்ளுகின்ற பண்பு இருந்தது.

இயக்கத்தின்மீது அவள் கொண்ட பற்றும், விகவாசமும் எப்போதும் உணர்வுபூர்வமாகச் சிந்திக்கின்ற அவள் மனோபாவமும் எங்கள் நெஞ்சங்களை விட்டு ஒருபோதும் அகலப்போவதில்லை. அந்தக் கடைசி நாட்களில், அவள் இலக்கில் போய் வெடிக்கின்ற இறுதிக்காலங்களில் மட்டும் சிறுவயதிலே விட்டுப் பிரிந்த தாயையும் வெகுதூரத்தில் இருக்கும் தந்தையையும் நினைத்து மனதுக்குள் அழுதாளோ! அவளது முகத்தில் அந்தப் பிரிவின் வேதனை அப்பட்டமாகத் தெரிந்தது.

கடற்புலிகள் மகளிர் படையணியின் முதலாவது பயிற்சி முகாமில் அவள் குறிப்பிடத்தக்க திறமைவாய்ந்த போராளி. முதன் முதலில் கடற்புலிகள் மகளிர் படையணிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட 50கலிபர்

1 அவளுக்குக் கிடைத்தது. அதனுடன்தான் அவளது கடல்வாழ்க்கை, கடற்சண்டைகள் இடம்பெற்றன. ஆரம்பத்தில் கிளாலியில் மக்கள் பாதுகாப்புப் பணியிலும், இன்னும் இடம்பெற்ற முக்கியமான சண்டைகளிலும் அவளது 50 கலிபர் ரவைகள் கக்கின.

1995. 10. 12இல் முல்லைத்தீவுக் கடலில் வைத்து தரையிறங்கும் கப்பல் மீதான தாக்குதலிலும் இவள் சண்டையில் நின்றாள். இச்சண்டையில் லெப். கேணல் இளநிலா வீரச்சாவடைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

முல்லைச்சமருக்குப்பின்தான் இவளுக்குக் கரும்புலிப்படைக் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப்பின் வந்த நாட்களில் அவளது தீவிரம் அதிகமாகியது. அவளது படகில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினாள். எத்தனை மைல்கள் நடந்துசென்றும் படகைக் கவனித்து, பழுதுபார்த்து படகை ஒரு உயிருள்ள பொருளாகவே நடத்துவதை பலசந்தர்ப்பங்களில் நாம் அவளிடம் அவதானித்தோம். வானதி இறுதியாக எழுதி வைத்துவிட்டுச் சென்ற கடிதத்திலும், செயற்பாடுகளிலும் அதன் இடம் அவள் கொண்டுள்ள பொறுப்பும் கவனமும் விளங்கியது.

திருமலைத் துறைமுகத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த கடற்படைக் கப்பலொன்றின்மீது 1997. 03. 24 அன்று கடற்புலிகள் தொடுத்த தாக்குதலில் கரும்புலிப்படைகொடு சென்ற வானதி திரும்பி வரவேயில்லை. உலகவான் அலைகளில் கடற்சமர் எனப் பெயர் சொல்லி அழைக்கப்பட்ட அந்தச் சண்டையிலேயே அவளது இலக்கில் போய் இடித்தாள்.

"தாயக மண்ணின் காற்றே என்னில் வீசம்மா"

பாடல்வரிகளை காற்றள்ளி வந்தது. ஆனால் அவள் இல்லை. மூசி எறியும் கடலலைகளைப்போல அவள் மேடையிலே விரும்பிப்பாடுகின்ற பாட்டைக் கேட்பதற்கு அவள் வரவில்லை. "கரும்புலி இவள்பாடும் பாடல்" மட்டும் இன்னும் கேட்கிறது.

சின்னச் சிட்டுக் குருவி

கலைவள்ளி சின்ன உருவம். அணிகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு வரிசையாக நின்றால், எந்தஅணிக்குள் நின்றாலும் அவள் முதலாவதாகத்தான் நிற்க வேண்டியிருக்கும். அதுவே அவளுக்குக் கவலை. தான் கட்டையாக இருக்கின்றேனே என்பதில் தன்னிரக்கம்.

இவர்களது அணிகளுக்குக் கனரக ஆயுதங்கள் கொடுக்கப்படும் நேரங்களில் அவளைப் பார்க்கப் பாவமாக இருக்கும். "பிப்ரியோ? அதெல்லாம் ஏன் எனக்குத் தரப்போயினம்?" என்று ஏக்கத்தோடு பார்த்தபடியே ஒதுங்கிக்கொள்வாள்.

வீட்டில் ஒன்பது குழந்தைகளும் கலகலப்பை ஊட்ட, வீட்டுக்குள் குருவிக் கூட்டம் போலப் பாடித்திரிந்த அவளது வாழ்க்கையின் இறுதி நாட்களில் அவளது சகோதரர்கள் ஒருவரும் அருகில்லை. அது அவளுக்கு மிகுந்த கவலை. கடைசியாக அவளது பெற்றோர்களுக்கும்

தொடர்ச்சி 12 ம் பக்கம்.....